

Keresztút

1. A helytartó enged a népnek,
ártatlanul elítélnek.¹
Jaj, a nagy tömegben én is ott voltam,
Rád halált kiáltottam!
2. Indul szótlanul a Barány,²
kereszt fájával a vállán.
Tudja, népéért, mely megváltásra vár,
kínkeserves lesz az ár.
3. Elestében sem pihenhet,
záporoznak rá ütések.³
A földről felrángatva tovább vonszolják
kíméletlen katonák.
4. Találkozáskor Szent Fiával
együtt sírok Máriával.
A lelkük összeér, de vigaszt nem talál...
Menni, menni kell tovább!
5. Senki, senki nem segít hát
hordozni a nagy keresztfát?
Simon, szánd meg végre Isten Fiát,⁴
s nekünk is mutass példát!
6. Találkozik most az úton
szenvedés és szájalom.
S a kendő megőrzi a jótett jutalmát:
Jézus igaz képmását.⁵
7. Fájdalomtól meggyötörve
másodszor roskadsz a földre.
Én a küzdelemben hányszor elbuktam,
szenvedésed fokoztam!
8. „Ne értem sírj, Jeruzsálem!
Bűneid sirasd, te hűtlen!”⁶
Uram, én is bánom minden vétkemet,
mikkel megsebeztelek!
9. Testét ismét földre húzza
összes bűnünk átok-súlya.⁷
S bár útja végén vár rá borzalmas halál,
értünk újra talpra áll.
10. Ruhájától megfosztották.
Szégyen pírja festi arcát.
Kigúnyolják, köntösére sorsot vetnek⁸
– s Ő mégis szereti őket!
11. A földről felmagasztaltattál.
Rézkígyónk, feltekintek Rád.⁹
Bűneinkből ácsolt véres bitófád
ott áll már a Golgotán.
12. Sötétség borul a földre.
Megnyílik a Szentek Szentje.¹⁰
Felkiált az Úr és lelkét kiadja.
Meghal Isten Fia!
13. Keresztfáról hogy levették,
anyja karjába helyezték.
A Szent Szűz szívét éles tör járja át:¹¹
halva látja Szent Fiát.
14. Megpihen most sírbolt-csöndben,
mint búzaszem a tiszta földben.¹²
Hisszük, harmadnapra új életre kél,¹³
s az angyal szól: Ne félj!¹⁴

¹ Mk 15,14-15

² Iz 53,7 ; Mk 15,4-5

³ Iz 50,6

⁴ Lk 23,26

⁵ A Veronika név eredete valószínűleg a latin *vera icon* (= igaz képmás).

⁶ Lk 23,27-28

⁷ Iz 53,4-6

⁸ Mk 15,24 ; Zsolt 22,19

⁹ 4Móz 21,9 ; Jn 3,14-15 ; Jn 12,32-33

¹⁰ Mk 15,38 ; Zsid 10,19-22

¹¹ Lk 2,34-35

¹² Jn 12,24

¹³ Jón 2,1 ; Mt 12,40 ; Oz 6,3

¹⁴ Mt 28,5-6